

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
 на пів року 10 кор
 на чверть року 5 кор
 на місяць 1/70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днів крім неділь і руских свята 6 1/2 год. по полудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гансмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надіслаім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Зріст соціально-демократичної а занепад молодоческої партії.

(X) В останних часах бачимо прояви, котрі вказують на важні перемини в політичних стороництвах. Іменно останні доповняючі вибори стають певним доказом зросту соціал-демократичної партії. Від двох десятків літ намагають ся соціал-демократи в Австрії впровадити до державної ради свого проводира д-ра Віктора Адлера, але доси безуспішно. Аж тепер повело ся їм в найскрайніше німецькім окрузі в північних Чехах, котрий обнімає міста Райхенберг, Румбург, Авсіг, Габльонц і ин. вибрати его 30.127 голосами. Кандидат лібералів дістав 13.768, а християнський соціал 4824 голосів. Є се найбільше число голосів, яке коли небудь доси віддано в Чехах. Сей вибір показує наглядно, що німецько-національне стороництво (всенімців) заляли маломіщани і робітники. Се також є ударом для німецьких людовців, котрих проводир Праде там мав доси великий голос.

Вибір сей цікавий також з иншого погляду іменно в тім напрямі, позаяк сей вибір буде першовзором для загальних виборів до ради державної, коли прийде там вибирати не лише в сільських громадах, але і в V-ій курії безпосередно. Коли утворено п'яту курію для державної ради, соціал-демократи виступили в Чехах побідно і вислали звідтам 4 послів. Окрім того осягнули в трех сільських округах такі значні успіхи, що при тіснійших виборах

мало що не перевели там своїх кандидатів. Опір проти язикових розпорядків розогнив німецько-національні почуваня, так що соціал-демократи при нових виборах до державної ради з північних Чех в 1901 р. вспіли удержати із згаданих 4 послів лише одного, а тамті мандати дістали ся всенімцям. Останними часами охолонуло всенімецьке одушевленє, а оклик безпосередних виборів пособляє успіхам соціал-демократів.

Так само в чеських округах занепадає національно-соціальне стороництво робітничє. Можна отже вже нині сказати, що в слідуєчих нових виборах до державної ради осягне соціал-демократичне стороництво значний приріст і що також переведе своїх послів до соймів, де є вже п'ята курія.

Та не лише в широких верствах міських виборців бачимо значний переворот, але також поміж селянським населенєм, де заводовий інтерес переважає більше як доси при рішеню вибору. На се вказує також побіда німецьких аграрників в карльсбадскім окрузі, де доси верховодили всенімці, а тепер понесли велике пораженє. Так само в окрузі Аяспіц-Люнденбург вибрано чеського аграрника до сойму. Обидва табори аграрні (чеський і німецький) зростають і при слідуєчих виборах загорнуть майже всі сільські округи.

Є се виразним доказом, що сам націоналізм в тих сторонах уже втратив свою силу і вагу, а бере верх соціальний і економічний інтерес в кругах виборчих. Се може також поучити тамошних політиків, що країна пора полагодити національні спори а взяти

ся до економічних справ, інакше сі спори будуть полагоджені без спорячих сторін.

Побіч зросту соціально-демократичного і аграрного стороництва бачимо виразний і значний занепад молодоческої партії, котра в 1891 р. вийшла до державної ради в значнім числі і мала в своїм таборі дійсно багато знаменитих бесідників і вельми спосібних заводових людей. В нинішнім складі ся партія, як то кажуть, гонить остатками, а й з тих остатків має она деяких членів небавом втратити. Др. Форшт має небавом стати секційним шефом в міністерстві залізниць (лише Поляки страшно проти того виступають, особливо Słowo polskie, домагаючись сеї посади для свого). Др. Пантучек має стати надворним радником адміністраційного трибуналу, др. Фідлер прийняв професуру на праскім університеті, а др. Герольд не хоче вже кандидувати до державної ради. З визначних політиків молодоческих остали би отже лиш: др. Пацак і др. Жачек, котрі мали би ввійти в склад парламентарного міністерства. Взагалі не видно навіть з молодшого покоління якогось поважного приросту, котрий міг би поповнити сі прогалини, а чєска молодіж (окрім соціал-демократичної) більше думає про всякі инші справи, як про політику. Тим то недавно др. Пацак на однім недавнім вічу звернув увагу на се, що при слідуєчих загальних виборах вибирати найліпших мужів з всіх стороництв, щоби тим способом чєска делегація що до якості представляла ся поважно і здобула собі політичне значінє і вплив.

Ярослав Гординський.

Іван Гушалевиц і його творчість.

(Дальше).

Отсей невеликий житєвий досвід, який дало Гушалевицови його окруженє, є причиною, що в його поезиях бачимо так мало життя. Нічого сильнішого не стрясло до глибини його нервів, він не знав, що се чорна розлука і немилосерна житєва коначність, що каже безсердечно позбувати ся вайлюбійших мрій, він не зазнав той муки душевної борби, словом, він не знав того, що називаєть ся реальним житєм, і ддятого його Муза така млява та оспала, ддятого губить ся він без пам'яті у способі писання, котрий не може нам ніяк промовити до серця. Бо не житє диктувало йому ті поезії, а він глядів на житє через призму своїх віршів.

Оттаким являєть ся Гушалевиц у своїх поезиях: се типовий «рутенець» із доброю душею, із вузеньким і до того ще хитким світоглядом, із неглибокими гадками хоч безперечно з таланом. Хилить ся тудя, куда повіє вітер і куда поухать його другі. А попавши раз на якусь дорогу, держить ся її із абсурдною навіть консеквенцією та котить ся із замкненями очами, не зважаючи навіть куда. І забриде часом так, що, хоч і хотів би вернути ся, то уже про-

пало, бо за пізно. Гушалевиц мав нещастє, що його пхнули на лиху дорогу і він, не могучи удержати ся на тій вузкій путі і видобути ся привайменше на вий на верх, заплутав ся та полетів стрімголов у пропасть...

XIV.

Драматична діяльність Івана Гушалевица обіймає тільки оден відділ драматургії: мєльодраму.

Мєльодрама виробила собі не аби які привилєї не тільки у галицькій але взагалі в цілій українській драматургії. — Не без впливу інтерлюдий та інтермедий XVIII. в. Сьпіви і звичайно ще танці були до недавна майже невідлучним придатком репертуару наших сцен. Се прочім не зникло ще і досі. Кажуть, що Українці сьпівучий нарід — він сьпіває у кожній житєвій обставці, сьпіває і у драмі, навіть без огляду на се, чи треба сього, чи ні. Зійдуть ся залюблені — сьпівають; посварить ся чоловік із жінкою — сьпівають... І так у безконечність: все сьпіви, а деколи ще і танці або (особливо в давніших наших драмах) чарка — а на що усього того, Бог вість. Певна річ, що се дуже вигідно; передовсім можна легке «перескочити» таким сьпівом трудні психологічні проблеми, але чи се природно?... І доперва послідними часами еманципує ся поволи українська драма від тої пересадної «мєльодраматичности». Такі типові мєльодрами писав і Гушалевиц. Що правда, треба сказати на його похвалу, що він мав на

стільки естетичного почуття і такту, що не виводив перед публику паних мужиків, із пляшками горівки, але за те сьпіванкам дав необмежену волю. І ті сьпіванки причинили ся головно до того, що драм Гушалевица не забуто зі всім ще і досі. Завдяки зручному композиторам, що уміли під популярний тон тих сьпівавок підобрати і не менше популярну мєльодию, держать ся ті пісні (пр. «Ми в луг підем») серед нашої суспільности. І у великій часті задля них виставляють ся до нині мєльодрами Гушалевица у нашому театрі. От пр. недавно виставляли у нас «Підгір'я», а прьнагідна критика піднесла се навіть із признанєм. Також і доволі чиста мова тих драм відограє при тім немаловажну роль.

В печати звісні три мєльодрами Гушалевица. Перша з них явила ся 1870. р. Се «Сельські пленіпотенты», мєльодрама у трех діях.¹⁾ Вона написана ще 1865. р. У рукописи Гушалевица находамо такий її титул: «Сельські Пленіпотенты дня 2 Августа окончени а 30. мая 1865 года начати мєльодрама Гушалевица. Музику д'бляв В'єрбицький».

(Дальше буде).

¹⁾ Повний заголовоч «Сельські пленіпотенты мєльодрама въ трехъ д'бйствіяхъ сочи- няль І. Гушалевиць. Львовъ. 1870. р.

Галицький сойм.

Вчорашнє засіданє розпочало ся о 11 год. відчитанєм цілого ряду петицій та внесенє в дрібних локальних справах, як запомоги для учителів поодиноких міст і повітів з виборчих округів дотичних послів і т. и., а відтак приступлено в дневного порядку до дискусії над такими самими внесеннями, які про умотивованю внескодавця, відсилано до належної комісії В сей спосіб полагоджено внесенє пп. Тарнавського і Фрухтмана о признавня дорожняного додатку для учителів в Перемишли і Стрию; кс. Весолінського в справі замиканя шиндів в неділі і свята; пос. Потоčka о знесенє мит і заведене замість него відповідного додатку до податків; пос. Фрухтмана о визнанє правительства, щоби зарадило бракови судейских сил при найвишнім трибуналі; внесенє п. Влодка о звільненє від оплати від звїрат, дорізаних з конечности.

Відтак прийнято до відомости справозданє бюджетової комісії про замкненє рахунків краєвих фондів за рік 1904., з тим що надвижку в квоті 254.505 К вставляє ся до бюджету за рік 1907. Кс. Стояловский витикав численні бюджетові переступленя і висказав бажанє, щоби краєвий виділ на будуче уникав таких переступлень, однак пос. Яль відповів на ті заміти, що в великій части сам сойм винен в тім, бо прелїмінує абсолютно за малі суми.

З черги полагоджено справозданє санітарної комісії що до розширеня загального щиталя в Гусятині, і переказано краєвому виділові цілий ряд петицій, між якими петиція о зміну ловецкого закона викликала ширшу дискусію, в якій пос. Пілат запевнив, що проект зміни увійде до палати на найближшій сесії.

По вичерпаню дневного порядку маршалок замкнув засіданє о год. $\frac{1}{4}$ 3., назначуючи слїдуюче засіданє на четвер, о год. 11. перед полуднем.

Рідний промисл.

Коли наші найближші сусїди, Поляки, розвинули на поли упромисловленя свого народа як найживішу, хотїл не всюда з потрібною опадностю і знанєм річи ведену діяльність, під маркою «краєвого промислу», то наших суспільних діячів політична робота так абсорбує всеціло, що економічне поле оставляють облоджені при браку потрібних средств і сил — однак тим потрібніша тут тісна солідарність незрушима свідомість і енергічна пропаганда. Не заперечуємо зовсім, що і в нас є деякій поступ в тім напрямі, — однак він є тільки спорадичний або теоретичний; повстають деякі економічні інституції, та они ділають одинцем і не захоплюють таких широких областей, як повинні би, а з другої сторони давно приватий вже иншими культурними народами клич: „свій до свого“ у нас навіть в теорії не здобув ещє повного права горожанства.

Досадну ілюстрацію подав в „Ділі“ руский будівничий п. Яків Рудницький, який наводить в своїй статї ось які факти:

„У відповідь на допис о. Хойнацкого, пароха з Гарасимова, в справі конкурсу на будову церкви тамже поміщену в ч. 201 „Галичанина“ і новинках ч. 205 „Діла“ подає п. Нагірний, що головною причиною, длячого у нас на Русі церкви і дома приходські будують ся самими чужими підприємцями, по більшій части мазурскими, єсть брак руских підприємців а дальше байдужність рускої суспільности для промислу власного, чого найліпшим доказом після гадки п. Нагірного має бути мале число питомців ремісничо-промислової бурси, а в слїд за тим брак випколенях ремісників. Русинів.

Підчас довголітної моєї практики будівельної я прийшов до цілком иншого пересвідченя. У нас єть майстри, підприємці будівляні Русини, єсть їх що правда мало, але єть, і то добре випколені в своїм реміслі люди, котрі і на планах розуміють ся добре і на певно підприємства будови мурованих церков підняти ся можуть — тай виконають роботу ліпше чим захожі «май-

стри» з Мазурщини, бо ті послїдні се люди, що не уміють у себе нічого заробити, та пхають ся на нашу Русь, щоби тут наших мужиків уцасливити своєю дуже проблематичною „культурою“.

Руских підприємців найшло би ся ещє більше, наколиб кождий святицьник чи начальник громади поступив так, як о. Хойнацкий та наколи у себе має що будувати, оголосив конкурс виразно жадаючи майстра-підприємця Русина, або даючи хоч першенство Русинови. Я сам знаю концессионованих майстрів мулярских Русинів, котрі будують Полякам і Жидам та й забули вже, що єть Русинами, а наколи я о сій справі з одним з них говорив, то він сказав мені: *Ja muszę być Polakiem, bo mi Polacy dają zarabiać, a Rusinów, którzy by coś we Lwowie budowali, ja nie znam wcale.*

Головна причина того лежить отже між тими, котрі дають роботу і котрі поручають майстрів ремісників. Наміряє на примір яке село будувати у себе чи то церкву чи дім приходський, то зараз заявить ся якийсь заволока з Сїняви або Ланьцута, стягає комітет або громаду до корчми і там зчинає ся справа від келишка та склянки, а наколи вже всім добре в головах шумить, то зручний Мазур часто в спілці з Жидом робить контракт будови такий, як самі хотять, а часто і гроші беруть на задаток, запевняючи, що „nie ma się czego obawiać, bo on ma swą realność w Sienawie wartości kilkunastu tysięcy“ — а що мусить бути певний справи, то каже собі дати задаток, виказуючи ся часто неімовірними свідочтвами або краденими плянами будівель, котрі він десь там мав будувати. У нас взагалі все так єсть, що чужий має більше щастя від свого, бо від Русина чи то в наших інституціях чи в приватних бюрах жадає ся, щоби працював за пів дурно, і клепає ся єму все в уха, що він повинен працювати з патриотизму, що однак зівсім не перешкаджає директорам, управителям і членам рад надзираючих брати добру платню, ухвалювати собі ремунерації, а часто і робити грїш працею своїх підвладних.

Недавно що завязала ся в „Зорі“ заходом п. Чуми, урядника „Дністра“ секція будівельна, і сейчас зголосили ся два рускі підприємці, а чи богато з тої секції корпстало? Навіть було ви руских інституцій віддає ся у нас Полякам або Жидам. Ось факти: Будови домів „Народної Торговлі“ в Тернополи вів Поляк Масловскі а клявети в „Народній Торговлі“ у Львові якийсь Миклош, той самий, котрому віддає ся роботу громозводів на руских церквах, хоч дуже добре виконує се руска фірма: Устенський-Спожарский. Оо. Василяни в Жовкві віддали будову і роботи бляхарскі якомусь Полякови а нагляд технічний одержав там якийсь Жид. А чи нема у нас руских бляхарів? Є у Львові Когути, Дашкевичі, Чмілі, а в Рогатині є знаменитий бляхар Зуб, котрого я сам уживав до виконаня бляхарскої роботи при одній церкві з дуже добрим успіхом. А прим. о. Кальба оголосив конкурє на плян церкви аж в „Związku studentów architektury“, хоч є два рускі товариства техніків-Русинів у Львові, а і першу нагороду в конкурєі, оголошенім через польский „Związek“ одержав не жаден Поляк ані Жид, але Русин, де юрами були самі професори політехніки, отже люди, котрі розуміють ся на річи. При тім застерігаю ся, що не виступаю тут цілком проти польских, мазурских або жидівских підприємців, бо знаю, що кождий жити хоче і жити мусить, але ніхто навіть найбільший ворог не може нам взяти за зле, если будемо своїх полирати, бо так роблять всі народи культурні“.

Та чи вже конець тій науці наших грїхів? Можна би ещє довгий довгий шнурок насплати таких „приватних“ поступків, які однак мають свою причину в невиробленій економічній самосвідомости, а свій наслідок в занепадї рускої ремісничої верстви. Та на тлі порушених п. Рудницьким фактів відбивають ся досаднійше події загальнійшого значіня. Прецінь наша „Зоря“ існує вже поверх 20 літ, а не вжеж она до тепер не зуміла сконсолїдувати руских ремісників у такий ціпкий гурток, щоби голова сего товариства не мав причини публично нарікати на брак руских майстрів. Що більше, поверх 20

літ п. Нагірний буде церкви і приходські дома, то за такий довгий час прецінь міг вже хотьби сам виробити добрих майстрів бодай в области будівництва. А коли так на жаль не є, то нам відомі факти, які доказують, що вина в тім не по сторонї руских ремісників, бо частенько руску церкву побиває жид бляхар не тільки з ласки церковного комітету, але і з порученя будівничого-Русина, а мурарскі роботи веде який Чех, або Мазур, котрий є „правою рукою“ пана інженера.

Через таке поведєнє самі наші архітекти тратять роботу, бо коли они в суспільности не виробляють довіря до свого ремісника, то она і до них також не має. „Народний Дім“ в Перемишли будував Поляк інженер, так само буде тепер „Мішанський Банк“ в Тернополи, в Самборі каменїцю „Народної Торговлі“ буде якийсь Німець чи Жид, а Тов. ім. Шевченка віддало столярскі роботи якомусь Пругарови, хотїл Русин-столяр п. Оприск вносив знатно дешевшу оферту. Час би нам завернути з тої нерозумної дороги, бо кождий бачить ясно, куди она нас може завести: до економічного самовбийства.

З краєвих соймів.

Буковинський сойм отворено вчєра. Пос. Василько і тов. поставили нагле внесенє на заведене загального права голосованя до сойму. В свїтлій промові мотивував внескодавєць своє внесенє; при голосованю відкинєно наглість 17 голосами против 11.

В моравскім соймі пос. Фукс зголосив іменем німецкого клубу нагле внесенє на зміну виборчої ординації. Заявив, що Німці є вправді прихильниками загального голосованя, однак мусять забезпечити ся против національної небезпечности. Пос. Странски полемізував з ним, закидуючи реакційні тенденції. Тільки по заведеню загального права голосованя настане національний спокій. Коли сам монарх призволив своему угорскому президентови міністрів влучити справу загальних, безпосередних виборів до правительственной програми, то розвою сеї справи по сій сторонї Литави вже не зможе нічо здержати.

Також і в чєскім соймі справа загального голосованя була на дневнім порядку вчєрашнього засіданя. Пос. Подліпни, мотивуючи своє внесенє в предметі зміни виборчої ординації соймової на засадї загального, виборчого права, підніє, що також молодоческе сторонництво приняло до своєї програми загальне право голосованя і признає як найширшим верствам політичних прав. Колиж се сторонництво на серіо думає про загальне, рівне голосованє для верств, які тепер єго домагають ся, то не потребує оно бояти ся улиці, а робітничу манїфєстацию за загальним виборчим правом мусить вважати проявом культури. Минув час привілеїв, а рівноправність всіх горожан є прецінь передвиджена в основних законах. Пос. Прашек, аграрник, промовляв против рівного, тайного, загального голосованя, остерігаючи перед податливостю перед тероризм м соціалістичної партії. Становиско Молодочехів називає бесїдник комедією, а заявляє ся за відповідною репрезентацією робітників в соймі, однак не на підставі загального права голосованя, а на підставі компромісу, який практичнійше і справедливійше розвяже сю квестію. Пос. Крамарж полемізував в Празком, заявляючи, що становиско молодочехів в справі загального голосованя не є виборчим маневром, а тільки актом суспільної справедливости і сучасної конєчности. Внесенє пос. Подліпного відослано до комісії.

В сольногородскім соймі посол Стельцель зголосив внесенє за загальним правом голосованя і по короткій дискусії відіслано се внесенє до комісії. Надто визвано виділ краєвий, щоби зажадав від правительства отвореня ромунської і російської границі для імпорту худоби і мяса до Австрії. Ті самі внесеня задля запобіженя дорожнї мяса ухвалєно в каринтійскім і горішно-австрійскім соймі.

ківський), віддала справді гарно. П. Паньківський умів зацікавити публіку добре відданою ролюю реєстратора. Хвиля, коли він сьпіває свої «любівні» пісні, викликувала — як і повинно бути, гомеричний сьміх.

Вкінці належить піднести з признанем гру п. Юрчака, котрий зумів чудово представити тип говірливого старого Дульського, що нудить усіх своїм оповіданням...

Я. Г.

Телеграми

з дня 25. жовтня 1905.

Петербург. Лондонський дописувачель „Нов. Времени“ доносить, що війна між Англією а Німеччиною є неминуча.

Берлін. З Кореї доносять, що там заносить ся на вибух революції, котра має на меті прогнати пануючу тепер династію і визволити ся зпід впливу Японців.

Градець. В фабриці паперу в Йозефштаді застрайкувало 1700 робітників.

Мадрид. Республіканське стороництво в Іспанії оголосило в часописях адресу до перебуваючого тепер в Мадриті президента Любета. В адресі складають республікани чолобитність Любетови, яко начальникови правительства в Франції.

Відень. Соціалісти наміряють устроїти демонстрацію і страйк в дни отвореня парламенту.

Надіслане.

Адвокат Др. Стефан Федак
у Львові

пошукує рутинованого **конципієнта** по можности з правом субституції. (2—5)

Colosseum

в пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 1. листопада 1905.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці **High-Life** представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі і Грядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Церковне світло

з маркою «Спасителя» або «Salvator» правдиве стеаринове (мільове) одно з найлучших в біле, тверде, не коптить і не спливає.

Дуже поручає ся:

1-а Церковне 77 злр., столове 75 злр.

II-а Церковне 67 злр., столове (натички) 66 злр.
Стеаринове з маркою „Аpollo“

1-а „Аpollo“ церков 80 злр., столове 76 злр.

II-а „Аpollo“ „ 70 „ „ 68 „

За 100 кількогр. (кромі транспорту 3 кр. від кгр.) опакowane даром. Висилає для церков на 3-місячний час заплати (за готівку вще 2% опушту).

Торговля світла церковного

Евгена Мартинця

у Львові

пл. Унії Берест. 5.

Всі календарі і часописи можна набувати в «Сокільськiм Базарі».

Контора виміни
д. к. упр. сал. акц.

Банку Гіпотечного

з купує і продає
всіх
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшiм курсі денним не числячи ніякої провізії.

Лев Лопатинський.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в 1 акті, отрацьована після німецького.

Ціна 40 сот.

Набути можна в Ставропигійській книгарні у Львові.

Склад товарів церковних

богато заосмотрений в найновішi ризи, лямпи і всілякого рода сосуди церковні поручає

Достава

Товариство зареєстроване з обмеж. порукою в Станиславові ул. 3-мая ч. 4.

Принймає ричи церковні до направи, чаші до золоченя в огни і відсилає посвячені. Всьо добірне і дешево. На жадане виготовлює ся фелони грецької форми (після куренди С. Е. Впреосвяч. Митрополита). Образи на полотні і блясі, до олтарів, іконостасів, сальонів

Другий відділ торговельний

посередничить в купіві і продажі машин, збіжа т. д. — Поручає сїчкарні, млинки і інші машини рілничі і господарські; славні машини до шитя «Вікторія» однокі з рускими написами і поученнями.

Принймає замовлення на вино, солонину, полотно, суперфосфати і достарчає всьо по цінах фабричних.

Всякі замовлення залагоджує ся без проволочи.

— Дохід на запомоги церков і народні ціли. —

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченки

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України-Руси“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепного „В горах“ гарно оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа.

Жупки **СОКІЛ** можна набувати в „Сокільськiм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

До

Америци і Канади

перевозить найдешевше і busидко

ЛІНІЯ КУНАРДА

заступництво для Галичини

ЙОСИФ АЙЛЕ

у Львові, улица Браєрівска ч. 6.

Що року горять хлопські мiлiони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (Ривок 10) однокое руске Товариство асекурацийне обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мiлiонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДНІСТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку кравнім, касах ощадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через агента; господарі письменині повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайче ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізію від сих обезпечень дає „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ припоручили Преосв. Епископські Ординаряти.